

3 Евангелля св. Марка

Езус узяў Пятра, Якуба і Яна і павёў на высокую гару асобна іх адных. І перамяніўся перад імі. Адзенне Ягонае сталася бліскучым і вельмі белым, як ніводзін валюшнік на зямлі не можа выбеліць. І аб'явіўся ім Ілля з Майсеем і гутарылі з Езусам.

І на гэта Пётр сказаў Езусу: “Раббі, добра нам тут быць, таму зробім тры шатры: адзін Табе, адзін Майсею і адзін Іллі”. Бо не ведаў, што сказаць, таму што яны спалохаліся. І з’явілася воблака, якое закрыла іх, і з воблака пачуўся голас: “Гэта Сын Мой умілаваны, Яго слухайце”.

І адразу, калі яны агледзеліся навокал, ужо нікога не ўбачылі, апроч аднаго Езуса. Калі сыходзілі яны з гары, загадаў ім нікому не казаць, што яны бачылі, пакуль Сын Чалавечы не ўваскрэсне з мёртвых. І захавалі наказ, разважаючы між сабою, што значыць “уваскрэснуць”. †

Мк 9, 2–10

Найдзіўнейшы з цудаў

Гэты цуд на гары Перамянення не падпадае пад крытэрыі цудаў Пана Езуса, да якіх нас прызвычалі евангелічныя апавяданні. Ацаленне хворых, а нават вяртанне да жыцця памерлых, вызваленне ад нячыстых духаў, нязвычайнае ўмяшанне ў сілы прыроды – усё гэта ў нашых уяўленнях мы прымаем за штосьці “нармальнае”. Але гэтая падзея іншая. Такого Пана Езуса яшчэ не бачылі. І даўно памерлі прарокі, ды яшчэ гэты голас з воблака... Апосталы адначасова перажывалі і радасць, і страх. Яны не ведалі, як рэагаваць.

Мы знаходзімся ў лепшай сітуацыі, чым яны. Мы дакладна ведаем гісторыю Езуса. Мы не павінны задумвацца над тым, што азначае “паўстаць з мёртвых”. Мы не павінны захоўваць таямніцу. Наадварот! Мы павінны з цэлым Касцёлам абвяшчаць усю праўду пра нашага Збаўцу. І спрабаваць змяняць сваё жыццё, бо калісьці мы будзем падобнымі да Яго.